

63. Lidské slovo.

Abyste vy, lidé, mohli v hrubé hmotnosti uzrávat, dal vám Stvořitel jednu velikou milost: Schopnost formovati slova! Nikdy jste neznali opravdovou cenu tohoto vznešeného daru, protože jste se o to nikdy nesnažili a používali této schopnosti velmi lehkomylně. Nyní musíte hořce protrpět všechny následky svého falešného jednání.

Utrpení jest již kolem vás a vy ještě neznáte příčin, jejichž následování přináší takové utrpení.

S dary Všemohoucího si nesmí nikdo hrát, aniž by si neuškodil. Tak tomu chce zákon, působící ve stvoření, který se nedá oklamat.

A myslíte-li, že tato schopnost mluvit, tedy vaše schopnost formovati slova, která pak mluvením prosazují vaše chtění hrubé hmotnosti, jest neobyčejně důležitým darem vašeho Tvůrce, pak vězte také, že vám z toho vyrůstají povinnosti. Vystává vám nezměrná zodpovědnost, neboť vy máte řečí působiti ve stvoření!

Slova a věty, které formujete, tvoří váš zevní osud na této zemi. Jsou jako setba v zahradě, kterou kolem sebe vysazujete, neboť každé lidské slovo patří k tomu nejživějšímu, co můžete vy v tomto stvoření pro sebe udělat.

Dávám vám dnes k uvážení výstrahu: V každém slově spočívá oživující schopnost, protože všechna slova jsou pevně zakotvena v prazákonech stvoření!

Každé slovo, vytvořené člověkem, vzniklo pod tlakem vyšších zákonů. Musí se podle svého použití tvořivě vyžít zcela určitým způsobem!

Použití jest v rukou lidí. Podle jejich svobodné vůle. Vyžití však nikdo nemůže zvládnout, neboť je přísně spravedlivě vedeno svatým zákonem takovou mocí, kterou lidé dosud neznají.

Proto musí v konečném zúčtování přijít jen bědy na každého člověka, který zneužíval tajuplné působivosti slov!

Kde však je *nějaký* člověk, který by v tom ještě nehřešil. Celé lidské pokolení vězí po tisíciletí hluboko v této vině. A kolik béd a utrpení bylo již rozseto po této zemi falešným používáním daru moci mluvit!

Svým zákazonosným, lehkomylným žvaněním všichni lidé rozsévají jed. Setba správně vzešla. Plně vykvetla a přináší nyní plody, které musíte sklízet, ať chcete nebo nechcete. Vždyť jsou to všechno následky *vašeho* jednání, které jsou vám nyní házeny do klína!

Že tento jed *musí* přinést ty nejodpornější plody, nemůže překvapiti nikoho, kdo zná zákony ve stvoření. Zákony ve stvoření se neřídí podle lidských domněnek, ale jdou klidně svými velkými cestami, bez zdržování, bez odchylky, od prapočátků a nezměněně po všechnu věčnost.

Rozhlédněte se, lidé, kolem sebe jasně, nezaujatě: *Musíte* bez překážek poznat samočinné Božské zákony nejsvětější vůle. Vždyť máte před sebou všechny plody své setby! Kam se podíváte, všude dnes uvidíte na vrcholu všeovládající hřmotné řeči. Tato setba *musela* vést rychle k rozkvětu, aby nyní v dozrávání ukázala své pravé jádro, čímž se pak jako nepotřebná sama zhroutí.

Musela zrát pod zvýšeným tlakem ze Světla, musí vystřelit do výše jako ve skleníku, aby se ve

své dutosti bez jakékoliv opory zhroutila a pohřbila pod sebou všechny ty, kteří s lehkomyšlnou důvěřivostí nebo sobeckými nadějemi se uchýlili pod takovou ochranu.

Doba sklizně přichází! Všechny následky falešných řečí padají již nyní zpět, na jednotlivce, tak jako na celé masy, které takové řeči opětovaly.

Zralost ke žnám přináší a *přirozeně* ukazuje přísnou důslednost působení Božských zákonů v tom, že nyní, nakonec, museli dostat do rukou nejvyšší moc a nejsilnější vliv největší žvanilové. To je nejvyšší bod a výsledek neustále falešně používaného slova, jehož tajuplného působení bláznivé lidstvo více nezná. Nemohlo znát, protože se už dávno uzavřelo jakémukoliv vědění.

Nedbalo hlasu varujícího Ježíše, Syna Božího, který již tehdy pravil:

„Vaše řeč budiž ano, nebo ne; což nad to jest, jest zlo!“

V těchto slovech je mnohem víc, než vy si myslíte. Je v nich skryt pro celé lidstvo vzestup nebo záhuba.

Svým sklonem k mnohému a nepotřebnému mluvení zvolili jste *záhubu*. Již se k vám blíží. Aby vám usnadnila zachraňující poznání všech špatných plodů, které jste si vynutili sami falešným používáním slova, ukáže vám je ještě jednou zřetelně před všeobecným pádem v soudu.

Síla zvrátelného působení vynáší nyní na špičky mistry vašich vlastních hříchů tak, abyste vy tím byli utlačeni a tím mohli se v poznání od toho konečně osvoboditi nebo zahynouti.

To *jest* spravedlnost a současně pomoc, jakou jen vůle Boží ve své dokonalosti vám může poskytnout!

Ohlédněte se přece! Vždyť to *musíte* poznat, jestliže chcete! A těm, kteří ještě váhají, bude závoj jimi samými držený před očima ovocem jejich chtění násilím stržen v horším a těžším utrpení než dosud, aby země byla očistěna od tlaku jejich velké viny.

Celé lidstvo na tom spolupracovalo, nejen jednotlivci. Jsou to květy všech falešných jednání minulých staletí, které dnes musí v těchto posledních plodech uzrát v soudu a touto zralostí zaniknout.

Lehkovážné, nesmyslné a bezmyšlenkovité, vždy však falešné žvanění jest proti prazákonům stvoření. Muselo se vystupňovat až ve všeobecnou nemoc, jak se dnes jeví. V otrásající horečce, jako v bouři, bude nyní shazovat své plody ... budou padat lidstvu do klína.

Proto není třeba litovat lid, který musí pod tím sténat a trpět. Je to ovoce jejich *vlastního* chtění, které musí být požíváno i když chutná shnilé a hořce a mnohým přinese zkázu. Z jedovaté setby může být sklizen jen jed. Řekl jsem již ve svém Poselství: Sejete-li bodláčí, nemůžete sklízet pšenici!

Tak také nemůže nikdy ze štvavých řečí, posměšků a škodolibosti vašich spolublížních vzniknouti žádný vzestup; neboť každý druh a způsob může zrodit jen *stejně*, může přitahovat jen stejnorodé! Nesmíte *nikdy* zapomenout na tento zákon stvoření! Působí *samočinně* a všechno lidské chtění proti němu nic neznamená! Nikdy nic, slyšíte dobře? Vryjte si to v paměť, abyste toho vždy dbali ve svém myšlení, mluvení, jednání; neboť z toho vyplývá vše a roste váš osud! Nedoufejte proto nikdy v něco jiného, než vždy jen v ovoce stejného druhu, jako byla setba! Vždyť to konečně není tak těžké a přece právě v tom nejvíce chybujete. Pohanění může přinést jen pohanění, nenávist jen nenávist a vražda jen vraždu. Ušlechtilost však, mír, světlo a radost může tryskat opět jen z *ušlechtilého* myšlení.

Osvobození a spása není v pokřiku jednotlivců nebo davu. Lid, který se dá vést žvanily, musí bezpodmínečně a právem dojít špatné pověsti, v bídu a smrt, v úzkost a opuštění. Násilím bude sražen do špíny.

A jestliže se plody a sklizeň dosud tak často neobjevily v *jednom* pozemském životě, nýbrž až v pozdějším, pak je tomu nyní jinak. Naplnění svaté vůle Boží vynucuje *bezprostřední* vyžití všeho dění na zemi a tím také vyžití všech osudů lidí a národů! Konečné zúčtování!

Střezte proto svá slova! Pečlivě dbejte své řeči. Vždyť i lidské slovo jest čin. Ovšem, že se může zformovati jen v úrovni jemné hrubohmotnosti, z níž pak působí na všechno pozemské.

Nedomnívejte se však, že se rozmluvy podle svého slovního znění naplňují a zrají k činu, když mluvící nemá ve své duši *nejčistší* úmysly! Naopak, slova formují *to*, co v nich vystupuje a rozechvívá *nitro mluvícího*. Tak může jedno a totéž slovo přinést dvojí účinek a běda tam, kde se opravdu nezachvívalo v plné čistotě.

Snímám závoj z vašeho dosavadního nevědění o tom, abyste vědomě mohli prožít zlé následky a čerpat z toho užitek pro budoucnost.

K pomoci dávám vám nový zákon: Střezte své *slovo*! *Vaše řeč budiž prostá a opravdová!* Podle svaté vůle Boží skrývá v sobě schopnost formovati, jež je podle druhu slov a mluvícího buď tvořivou nebo také ničivou.

Nepromarňujte těchto vznešených darů, které vám Bůh tak milostivě poskytl, ale snažte se je správně poznat v celé jejich hodnotě. Síla řeči byla dosud kletbou těm lidem, kteří jako Luciferovi trabanti ji zneužívali ve zlých důsledcích zkřiveného a jednostranně přepěstěného rozumu!

Chraňte se proto lidí, kteří mnoho mluví; neboť s nimi kráčí rozklad! Vy však máte být *tvořivými* v tomto stvoření a ne žvanily!

Střezte své slovo! Nemluvte jen, abyste mluvili! Mluvte jen tam a tehdy, když je to nutné. V lidském slově má se odrážet odlesk slova Božího, jež jest životem a věčně jím bude.

Vy víte, že celé stvoření zachvívá se v slově Pánově! Nestojí to za přemýšlení? Stvoření zachvívá se v něm tak jako vy, kteří patříte ke stvoření. Stvoření vzniklo z Pánova slova a je slovem udržováno.

Lidem bylo jasně zvěstováno:

„Na počátku bylo Slovo! A Slovo bylo u Boha! A Bůh byl Slovo!“

V tom je všechno vědění, jen kdybyste z něj čerpali! Ale vy to čtete a nedbáte. Říká vám zřetelně:

Slovo přišlo z Boha, bylo a jest částí z něj. A toto Boží Slovo, živoucí stvořitelské slovo Boha Otce jest *Immanuel!*

Ono se tak nejmenuje, nýbrž jím jest! V něm se zachvívá vše, co zde smí žít. Z něj vzniklo také celé stvoření. On jest také současně: **Budiž Světlo!**

Malý odlesk moci *živoucího* Slova Božího, v němž jest vše, co jest mimo Boha samého, ten malý odlesk spočívá také v *lidském slově*.

Lidské slovo může sice vysílat své působení pouze do úrovně jemné hrubohmotnosti. To však stačí, aby to ve zvrtném působení zformovalo osudy člověka a také i národů *zde na zemi!*

Myslete na to! Kdo mnoho mluví, stojí jen na půdě zkřiveného, jednostranně přehnaného rozumu! To jde vždy ruku v ruce. Podle toho to poznáte! A jsou to slova pozemských nížin, která nikdy nebudou schopna výstavby. Avšak slovo *má* stavět podle Božských zákonů. Neposlouchá-li tohoto příkazu, může zplodit jen zlo.

Střežte proto stále své slovo! A *stůjte* za svým slovem! Pravé cestě k tomu budete ještě vyučováni ve výstavbě království Božího *zde na zemi* .

Musíte se teprve naučit znát sílu slov, která jste dosud tak lehkovážně a hračkářsky zneuctívali.

Vzpomeňte jen nejsvětějšího slova vám daného. Slova: **Bůh**.

Mluvíte velmi často o Bohu, *příliš* často, než aby z něj mohla znít taková úcta, z níž by se dalo poznat, že to také správně *procítíte* : úcta, která by vám dovolila toto vznešené slovo ve zbožné oddanosti jen *šeptat* , abyste je pečlivě ochránili před jakýmkoliv způsobem znesvěcení.

Co jste však vy lidé učinili v slově z tohoto nejsvětějšího ze všech pojmů! Místo, abyste svého ducha pokorně a radostně připravovali k tomuto nejvyššímu výrazu, aby se vděčně otevřel nevýslovné síle záření z bezbytotné vznešenosti Světla opravdového bytí, jež dala vám jako všem ostatním tvorům možnost dýchat, opovažujete se strhovat toto slovo do nížin svého malicherného myšlení, zneužívat ve hře jako všední slovo, takže se stalo pro vaše uši jen prázdným zvukem a proto nemohlo najít vstup do vašeho ducha.

Pak je samozřejmé, že se toto nejvyšší ze všech slov jinak projeví, než u těch, kteří je v pravé úctě a poznání šeptají.

Dbejte proto *všech* slov; neboť skrývají pro vás radost i utrpení, tvoří nebo boří, přinášejí jasnost nebo mohou také zmást vždy podle druhu, *jak* byla mluvena a použita.

Později ve výstavbě chci vám dát také *takové* poznání, abyste mohli *děkovat každým* slovem, jež vám Tvůrce dovoluje nyní ještě promluvíti! Pak budete také vy pozemsky šťastni a mír bude vládnout *zde* , na této dosud nepokojné zemi.